

BAŞIMIZA GELENLER

(İdarecinin Sesi Dergisi, 187. sayı, Ocak-Şubat 2019)

Ortadoğu'nun parçalanmışlığının, bölünmüşlüğünün, geri kalmışlığının ve yaşadığı mağduriyetlerin birden çok sebebi vardır. Bu sebeplerden biri bölgenin zenginlik kaynaklarına hükmetmek isteyen sömürgeci yapının geliştirdiği acımasız taktikler ve projelerdir. Bu projelerden biri de İngilizlerin kontrolündeki uzun soluklu ajanlık ve misyonerlik faaliyetleridir. Bu sürece daha sonra Abd'de de etkin olarak katılmış; siyonist yahudiler de finansman desteği vermiştir. Bu zincirleme proje Müslüman Coğrafya'da ve Türkiye'de, hatta dünyada yaşanan ve yaşanmakta olan mağduriyetlerin, akan kanların ve gözyaşının en önemli temelini oluşturmaktadır.

Çatışma, kan ve gözyaşının son yüzyılda Avrupa'da veya Amerika'da değil de hep İslam Coğrafyasında meydana gelmesi tesadüf değildir; kurgulanmış sebepleri vardır.

DOYMAYAN SÖMÜRGEÇİLİK İŞTAHI

Müslüman Coğrafyanın ve Türkiye'nin yaşadığı mağduriyetlerin, özellikle toplu mağduriyetlerin esas temelinde Batı'nın bitmek tükenmek bilmeyen sömürgecilik iştahı ve İslam düşmanlığı vardır. Batı ve destekçisi Abd sevmediği, insan yerine koymadığı, zekâsı ve iradesiyle alay ettiği Müslümanların mallarını gasp etmeyi ve canlarını almayı da normal ve doğal bir hak olarak görmektedir.

Gerek Türkiye'de gerekse içinde bulunduğumuz coğrafyada bugün yaşanan krizlerin, kamplaşmaların, çatışmaların ve mağduriyetlerin sebebini tarihin derinliklerinde, son 200 yılda, özellikle de Osmanlı'nın son yüzyılında aramak gerekir. Batı'nın çok önceden başlattığı projeleri 20.yüzyılın başından itibaren Abd devralarak genişletmiş durumdadır ve Afganistan'da, Irak'ta, Suriye'de, Filistin'de olduğu gibi acımasız bir şekilde uygulamaya da devam etmektedir. Türkleri ve Müslümanları açıktan savaşarak etkisiz hale getiremeyeceğini anlayan Batı ve destekçisi Abd ile siyonist grup bu emelini yetiştirdiği ajanları vasıtasıyla, özellikle dini istismar ederek gerçekleştirmeye çalışmış, bunu da maalesef büyük ölçüde başarmıştır. Uzun vadeli yürüttükleri itibarsızlaştır, aldat, böl, parçala, yut siyaseti savaşlardan daha yıkıcı olmuştur.

ÇOCUK MİSYONERLER

Osmanlı'nın son yüzyılında, 1800'lü yılların başından itibaren İngiltere'nin başını çektiği Batı, bilinen ajanlık ve misyonerlik faaliyetlerinin yanında, İngiltere başta olmak üzere, Avrupa'nın değişik ülkelerinden topladığı annesiz babasız veya anne babalarının rıza gösterdiği erkek çocuklarını küçük yaşlarında alıp, önce bunları başka hiçbir eğitimden, telkinden, tavsiyeden etkilenmeyecek şekilde Hristiyanlığın ve Batı'nın hedefleri ve amaçları doğrultusunda eğitip, Müslüman isimleri vererek yine İngilizler kanalıyla İstanbul'a getirip, burada İngiliz Sefaretinin koordinesinde, hiçbir şeyden haberi olmayan Müslüman ailelerin yanına, yetim-öksüz Müslüman çocukları görünümünde evlatlık verirler veya misyoner - ajan ailelerin yanına yerleştirirler. Bunların dikkat çekmemesi için de yeterli derecede Türkçe öğrenmeleri sağlanır. Bu çocuklar yanlarına yerleştikleri ailelerin güvenini kazanırlar; çok çalışkan çocuklardır; o dönemin en iyi okullarında okurlar.

Son yüzyılında yabancıların okul açmasına Osmanlı seyirci kalmış; bürokrasi de bundan nemalanmıştır. Osmanlı coğrafyasında İngilizler ve sonradan Abd yüzlerce okul açmıştır. Bu konuyu İhsan Süreyya Sırma, İngiliz misyonerliğini ve açtıkları okulları "Sömürü Ajansı İngiliz Misyonerleri" adlı kitabında ayrıntıları bir şekilde, belgeleri ile birlikte anlatmaktadır. İstanbul'a getirilen bu çocukların çoğu Osmanlı coğrafyasında her yerde açılmış olan okullarda da zaman zaman eğitim görmüşlerdir. Bu okullarda hem misyoner çocuklara, hem de yerli halkın çocuklarına kendi amaçlarına hizmet edecek şekilde eğitim vermişler; gençleri zehirlemişler ve ileride birçoğunu "yerli işbirlikçi" olarak kullanmışlardır.

İngiliz sefareti bu çocukların kaldığı ailelere “isminin açıklanmasını istemeyen bir hayırseverin yardımı” adı altında aynı ve nakdi yardımlar yapılmasına aracılık etmiş; çocukların iyi beslenmeleri, iyi giyinmeleri, iyi eğitilmeleri sağlanmıştır. Bu sürece Yahudi çevreler de sermaye desteği vermiştir.

Bu çocuklar zaman içinde Türkçelerini geliştirirler; Arapça ve Kur’an okumasını öğrenirler, ibadetlerini noksansız yaparlar, mahallenin sevgilisi olurlar. Bir süre sonra yabancı dil kursuna gitmek isterler. Bu aşamaların hepsini İngiliz sefareti koordine etmektedir. Zaten bir ana dilleri olan bu Avrupalı çocuklar, kendilerini kısa zamanda bir yabancı dili öğrenmiş gibi göstererek İngilizceyi, Fransızca’yı, Almancayı açıktan konuşmaya başlarlar. Bu çocukların her yönden gelişimi İngiliz sefareti tarafından sürekli kontrol edilir, ihtiyaç duyulan alanlar ve noksanlıklarını tamamlamaları için yönlendirilirler. Müslüman yetime, öksüze baktığını düşünen Müslüman aileler kendilerine gelen nakdi ve aynı yardımlardan da son derece memnundurlar. Bu sebeple çocuklara daha çok özen gösterirler. İyi eğitim almış, yabancı dil bilen gençlere Osmanlı zaten ihtiyaç duymaktadır. Ne acıdır ki bunların Avrupalı olduğunu, esasen Hristiyan olduğunu fark edemeyen Osmanlı bunları o dönemin en iyi kademelerdeki en iyi memurluklara yerleştirir.

İngilizler Osmanlı coğrafyasına önce sosyolog, psikolog ve haritacıları gönderirler. Bunlar yörenin etnik, sosyal ve inanç yapısını, istismar edilecek hususları tespit ederek raporlarını hazırlarlar. Daha sonra yetiştirilen ajanlar Osmanlı coğrafyasında her yere dağılırlar; İzmir, Bursa, Adana, Konya, Trabzon, Van, Diyarbakır, Halep, Hicaz, Filistin, vs... Bunlar gittikleri yerde halka hizmetten ziyade yöre halkının önceden tespit edilmiş hassasiyetlerini kaşıyarak fitnelik, bölücülük, ayrımcılık yaparlar; çatışmalara zemin hazırlarlar ve amaçlarına da erişirler. Bölgede bulunan inanç, sosyal, etnik ve kültürel farklılıkları kaşıyarak halkı devlete karşı olumsuz davranışlara yönlendirirler. Halk ayrışır, bölünür; etnik ayrımcılık başlar, inanç ayrımcılığı başlar, mezhep ayrımcılığı başlar. Özellikle Filistin, Beyrut, Hicaz, Mısır ve Güneydoğu Bölgelerine çok daha iyi yetişmiş ve daha zeki olanlarını gönderirler; Arapların, Ermenilerin Osmanlı’ya karşı başkaldırmasını sağlarlar. Anadolu’da, özellikle Güneydoğu’daki isyanlara zemin hazırlarlar. Birçok oyunun farkında olmayan Osmanlı, ajan misyonerleri hassas görevlere görevlendirmeye devam eder.

En iyi okullarda okumuş, dil bilen, güya aydın bu ajanlar, Müslüman olduğu sanılarak Osmanlı’da öyle hassas görevlere gerilmişlerdir ki, adeta kuzu kurda teslim edilmiştir. İstanbul’daki İngiliz sefareti ile Osmanlı Hariciye Nezareti arasındaki irtibatı sağlayan yetkili görevli şahıs bu proje kapsamında yetiştirilmiş bir İngiliz ajanıdır. Hatta yine bu proje kapsamında yetiştirilen bir İngiliz ajanını Şeyhülislam’la atamak üzereyken fark ederler ve atamazlar.

100 yıl devam eden bu proje sayesinde yetiştirilen onbinlerce ajan misyoner Osmanlı’nın en ücra köşelerinde, kılcal damarlarına kadar girerler ve Osmanlı’yı sahada, taşrada darmadağın ederler. Her yerde devlete karşı güvensizlik, isyanlar, çatışmalar başlar.

YENİLİKÇİLİK HAREKETLERİ

Osmanlı’daki ajan misyonerler kargaşaya, ayrımcılığa, bölücülüğe, isyanlara sebep olmalarının yanında aynı zamanda Jön Türkler, İttihat Terakki gibi güya aydın ve yenilik hareketlerinin de negatif cephesini koordine ederler. Çoğu çıkarıcı, maceracı, hırsıyla hareket eden, hatta satılmışlardan oluşan İttihat Terakkiciler, Jön Türkler olumlu, yapıcı tutum tavır ve davranışlardan ziyade Osmanlı Yönetimini, devlet teşkilatını, devletin bütünlüğünü, istikrarını tehlikeye sokacak asi, anarşist düşüncelere ve davranışlara da öncülük ederler. Bazı istekleri iyi tahlil edemeyen Osmanlı Yönetimi de güya yenilikçilik, reform yaptığını düşünerek, batılı ülkelerin de baskısı ile Islahat Fermanı, Tanzimat Fermanı, Meşrutiyet gibi hareketleri amaçsız ve kontrolsüz bir şekilde, Osmanlı’nın ana kitlesi olan Müslümanları rencide edecek şekilde, onların fikirleri alınmadan, tepeden uygulamalarla sosyal, kültürel ve siyasal birikimi ve sosyal güveni de erozyona uğratmıştır.

1900’lü yılların başına gelindiğinde her yönüyle zor durumda olan, bütün sistemi gevşemiş, ekonomisi iflas etmiş, bütün teşkilatı bozulmuş, bürokrasisi yozlaşmış bir Osmanlı Devleti kalmıştır ortada. Bu durumda adeta

bir üflemlilik enerjisi kalmış olan Osmanlı'nın nihayetinde 1.Dünya Savaşı'yla birlikte bütün sistemi çökmüştür. Dışarıdan, cepheden saldırılarla Osmanlı'yı ve Ortadoğu'yu zayıflatmayan Batı, yetiştirdiği onbinlerce ajan misyoneri ve yerli işbirlikçilerle bölgeyi yönetilemez hale getirmiş, halkla yönetimi karşı karşıya getirmiş, nihayetinde Osmanlı Devleti dağılmış; Müslüman Coğrafya adım adım işgal edilmiştir.

MAZLUM, MAĞDUR VE YETİM COĞRAFYA

Osmanlı Devletinin yıkılmasından sonra Müslümanlar yetim, öksüz ve güçsüz kalmıştır. Bu yetimlik ve güçsüzlük günümüzde de halen de devam etmektedir. Osmanlı Devletinden kopan ve bağımsızlıklarına kavuştuklarını iddia eden bazı İslam ülkeleri hala Batının, Abd'nin ve siyonistlerin sömürgesi olmaktan kurtulamamışlardır. İradeleri, doğal kaynakları, ekonomileri ve savunmaları bu sömürgeci güçlerin kontrolü ve ipoteği altındadır. İşin garibi bu ülkeler bunda da son derece memnundurlar.

Çatışma, kan ve gözyaşının son yüzyılda Avrupa'da veya Amerika'da değil de hep İslam Coğrafyasında meydana gelmesi tesadüf değildir; kurgulanmış sebepleri vardır. 20.yüzyılın başlarına kadar sıcak çatışmaların, savaşların en çok yaşandığı ülkeler Batı, yani Rusya dahil Avrupa ülkeleri idi. O dönemde Abd henüz bugünkü gibi etkili değildi. Birinci ve İkinci Dünya savaşlarına engel olamamakla birlikte, Batılı devlet adamları, uzmanlar ve siyaset bilimciler yüzyılın başında oturup olayların tarihini ve sebeplerini araştırdılar, analizlerini yaparak şu sonuçlara vardılar ve Müslüman Coğrafyada yapılacakları planladılar.

Sonuçta;

1. Batının rahat edebilmesi için Ortadoğu denen İslam Dünyasının ne yapıp edilip sömürülerek geri bırakılması,
2. Müslümanları kendi aralarında çatıştırarak siyasi etkinliklerinin en aza indirilmesi,
3. Batının ilke ve çıkarları doğrultusunda yetiştirilecek, güya Müslüman siyasetçi ve yöneticilerin, normalmiş gibi yollarla veya hile ile, gerektiğinde de darbelerle Müslüman ülkelerin başına getirilmesi,
4. Bütün bunların yapılabilmesi için de, en önemlisi özel yetiştirilmiş misyoner casusları Müslüman Coğrafyaya göndererek stratejik altyapının hazırlanması gerektiğine karar verdiler. İşte, genelde İslam Coğrafyasında, özelde de Türkiye'de yaşanan mağduriyetlerin arkasında Batı'nın ve destekçisi Abd'nin emelleri ve eli vardır.

Yıllar önce yurt dışında karşılaştığım yaşlı bir Pakistanlı, "Siz Müslüman Türkler ve Türkiye istesenez de istemesenez de Müslüman Coğrafyanın ümidisiniz, Müslüman Coğrafyanın hamisisiniz. Bu sebeple güçlü olmak, birlik olmak, uyanık olmak, bilinçli olmak zorundasınız. Siz bu tarihi sorumluluktan kaçamazsınız. Bizler, diğer ülkelerdeki Müslümanlar Türkiye'nin, sizlerin güçlü, bilinçli ve uyanık olmanız için sürekli dua ediyoruz; elimizden geldiği kadar da destek olmaya gayret ediyoruz" demişti.

Atalarımız bu coğrafyaya defalarca adaletle hükmetmiş, mazlumların ve mağdurların yanında, zalimin karşısında yer almış; mazluma asla zarar vermemiş; sadece Müslümanlara değil, Müslüman olmayan mağdurlara da yardım etmiştir.

Kimsenin toprağında, malında, canında gözü olmayan, her dönem adaletin ve insanlığın timsali olmuş milletimiz, ülkesinde huzur ve refah içinde, güçlü ve onurlu bir şekilde yaşamak, bölgesinde de barışı görmek istemektedir.

GÜÇLÜ, SEVİLEN, ADİL LİDERLER

Batı'nın ve destekçisi Abd'nin hedefi sadece Türkler ve Türkiye değil tüm Müslüman toplumlardır; Ortadoğu'daki Türkler, Kürtler, Araplar, Türkmenler, kısaca bu coğrafyanın yerli halkıdır. Türk zarar görmüş, Arap perişan olmuş, Kürt acı çekmiş, Türkmen mağdur olmuş; onların umurunda değildir. Onlar için amaç, hep düşman oldukları bu Müslüman Coğrafyayı parçalamak, bu coğrafyaya hükmetmek ve her yönüyle

sömürmektir. Bunun için de, “biat etmezsen yönetmezsin” anlayışı ile, Müslüman ülkelerde güçlü ve adil lider ile halkından yana yönetim görmek istememiş; Kaddafi, Saddam Hüseyin, Mursi misalinde olduğu gibi güçlü ve halkı tarafından sevilen liderleri itibarsızlaştırarak ve türlü hilelerle yönetimden uzaklaştırmış, onların yerine kendilerine hizmet edecek, maşa olarak kullanabilecekleri, kukla ve zayıf yöneticileri işbaşına getirmiş ve istedikleri gibi yönlendirmişlerdir. Türkiye’de de muhtıralar, darbeler; iftiralar ve karalamalarla itibarsızlaştırma yoluyla bu yöntem sıkça denenmiştir. Bu ülkede, bu yolla Başbakan ve iki Bakanı bile idam edilebilmiştir. Batı’ya hizmet eden, zihinleri işgal edilmiş her işbirlikçi aynı zamanda kendi toplumuna da ihanet etmiş, zarar vermiştir. Müslüman Ülkelerin tarihinde bunun örnekleri çoktur.

TOPAL MOLLA OLAYI

Afganistan'da yaşanan Topal Molla olayı ibretlerle doludur. Afganistan, sömürgeci İngilizlerin şiddetle karşı çıkmasına rağmen Hindistan’dan ayrılarak 1919 yılında bağımsız bir devlet olmuştu. Hemen ertesi yıl, 1920 yılında, Afganistan’da Topal Molla lakabıyla tanınan bir zat ortaya çıkar ve önce bir tekke kurar. Hemen ardından kendi adamlarını Afganistan’ın dört bir yanına salarak “şöyle büyük bir evliya, böyle büyük bir ulema” şeklinde reklamını yaptırır.

Üç yıl gibi çok kısa bir zaman içinde Topal Molla’nın müritlerinin sayısı 200.000’e ulaşır ve 1925 yılına gelindiğinde daha da artarak 300.000’i aşar. Topal Molla, istediği sayıya ulaşınca Afgan Kralına karşı ayaklanma başlatır. Bir yıl içinde büyük katliamlar yapılarak oluk oluk kan akıtılır. Afgan Kralı Emanullah’ın ülkesinden kaçmaktan başka çaresi kalmamıştır.

Kral Emanullah, vatanından ayrılmak için Afganistan sınırına geldiğinde, aniden yanına esrarengiz bir kişi yaklaşır ve kendisine “Beni tanıdınız mı Kral Hazretleri, ben o meşhur Topal Mollayım. Afganistan’ı karıştırmakla görevliydim, görevimi başarıyla bitirdim ve şimdi Londra’ya dönüyorum” der.

Afgan Kralı Emanullah acı acı iç çektikten sonra, İngiliz ajanı Topal Mollaya; “Ben senin İngiliz ajanı olduğunu ve hangi görevle Afganistan’a gönderildiğini çok iyi biliyordum. Sen, dini kullanarak halkımı öylesine etkilemiştin ve onların gönüllerine girmiştin ki senin İngiliz casusu olduğuna onları inandırmamın imkanı yoktu. Daha fazla kardeş kanı akmaması için de ülkemi terk ediyorum” der.

İngiliz ajanı Topal Molla, sarığını, fesini atmış, uzun sakallarını kesmiş, başında İngiliz fötr şapkası, boğazında kravatıyla, elinde bastonuyla, kazandığı zaferin mağrurluğu içinde İngiltere’ye yola çıkmıştır. O tarihten sonra da Afganistan’da İngilizlerin dediği olmuş ve ülke bir daha iflah olmamıştır.

Türkiye’de 27 Mayıs’ın, 12 Eylül ve öncesinde yaşanan anarşi olaylarının, 28 Şubat’ın temelinde de; Pkk’nın, Fetö’nün, Gezi Olaylarının, 17-25 Aralık’ın ve 15 Temmuz’un temelinde de bu projelerle yetiştirilmiş ajan kışkırtıcılar ve yerli işbirlikçiler vardır. Çünkü etnik kökeni ne olursa olsun samimi Müslüman, kendi halkına ve masum bir insana asla zarar vermez.

Ortadoğu’da yaşanan mağduriyetlerden Batı kesinlikle bir zarar görmemiştir; o kendi toprağında konforlu yaşamına devam etmektedir. Ölen Ortadoğu’nun insanıdır, bu coğrafyanın Müslümanlarıdır. Müslüman Coğrafyada büyük yıkımlara sebep olan terör örgütlerini sahneye sürenler sonuçtan son derece memnun ve mutludurlar.

Bu projeleri zamanında fark edemeyişimiz sürekli mağduriyetlere yol açmış; ihanetlere, terör örgütlerine zemin hazırlamıştır. Bir terör örgütü 40 yıl bu ülkede kendini Müslüman olarak, dindar olarak göstermiş ve Anadolu’da çok kolay bulup yetiştirdiği gençleri hiç acımadan suça sürüklemiş ve harcamıştır. Bu olaylardan millet ve ülke olarak ders çıkarmalıyız. O dönemin kısıtlı ulaşım ve iletişim şartlarında bu projeyi gerçekleştirebilen odakların boş duracağını beklemek kesinlikle büyük yanılğı olur. Ortadoğu’nun, Müslüman Coğrafyanın ve Türkiye’nin bölünmesi ve yönetilemez hale gelmesi için çok daha bilinçli, çok daha karmaşık, çok daha kapsamlı ve bilinçli projeler yapmaya devam etmektedirler.

DEĞİŞEN NE?

Batı'nın ve destekçisi Abd'nin Müslüman Coğrafyaya bakışında hiçbir değişiklik yoktur; İslam düşmanlığı ve sömürge anlayışı; önyargı, amaçlar, hedefler, taktikler aynen devam etmektedir. Üstelik o dönemde yetiştirilen misyonerlerin ve ülkeye yerleşen ajanların, dışarıdan kabul edilenlerin nesilleri de bu ülkede çoğalarak ve güçlenerek varlıklarını devam ettiriyorlar. Bunların çoğu da üstelik kendini Müslüman ve Türk olarak göstermekte; bu örtü kılık altında, daha bilinçli olarak zehirlerini akıtmayı, milli ve manevi değerlerimizi tahrip etmeyi sürdürmektedirler. 11 Aralık 1917'de Kudüs'e giren İşgalci İngiliz Ordusunun Komutanı Edmund Allenby, 88 yıl haclıların işgalinde kalan Kudüs'ü 1187 yılında geri alan Mısır ve Suriye Sultanı, İslam Ordularının Komutanı Selahaddin Eyyubi'nin kabrine ayağı ile saygısız bir şekilde vurarak "Kalk Selahaddin biz yine geldik, Haclılar yine geldi" diye bağırmişti.

Bundan 100 yıl öncesinin şartlarında, iletişimin ve ulaşımın kısıtlı olduğu o dönemde yıkıcı çalışmaları organize edebilen Batı, kesinlikle boş durmamakta, daha kapsamlı ve karmaşık projelerini, bugünün sınırsız kaynak, iletişim ve ulaşım imkanları ile uygulamaya devam etmektedir. Irak'ta, Suriye'de, Filistin'de, Afganistan'da, Mısır'da yaptıkları yüzyıl öncesinin aynısıdır. 15 Temmuz 2016'da Türkiye'de darbe ve işgal girişiminde bulunan Feto'nün yöneticileri de Osmanlı'nın son yüzyılında uygulanan projenin devamıdır. Fetö terör örgütünün yöneticileri de ajan misyoner projesi kapsamında yetiştirilmiş ve Müslüman kimliğine bürünerek ülkeye, millete ve inançlara zarar vermiştir. Pkk, Gezi, Ypg, Pyd, Deaş de aynı projenin paragraflarıdır.

Batı ve Abd halen kendi iyi yönlerini abartmakta; başarısızlıklarını, hatalarını, noksanlıklarını gizlemekte veya önemsiz göstermekte; tam tersine Müslüman Coğrafyanın ve Müslümanların da hatalarını, noksanlıklarını abartmakta; iyi yönlerini gizlemekte veya önemsiz göstermekte; bu haliyle doğu toplumlarına taraflı bakmaktadır. Irak Kuveyt'i işgal etti diye Abd'nin başlattığı Körfez Savaşında, Kuveyt'i kurtaracağını ve sözde Irak'a da demokrasi getireceğini iddia eden ve nükleer silah arayan Abd, çoğu kadın, çocuk milyonlarca insanın ölümüne, sakatlanmasına, mağdur olmasına sebep olmuş, ancak bu dramı önemsiz göstermek için dikkatleri, tahrip edilen petrol kuyularından akan petrole bulanmış karabatak kuşunun mağduriyetine çevirmiş ve petrol kuyularını da Saddam'ın askerlerinin tahrip ettiğini vurgulayarak dünya basınına servis etmişti. Aynı Abd, 1967'den beri siyonist İsrail tarafından vatanları işgal edilen, çoğu kadın ve çocuk halkı katledilen ve zulme, soykırıma uğrayan, namus ve şerefleri ayaklar altına alınan Filistinliler için hiç birşey yapmadığı gibi tam tersine zalim, işgalci İsrail'e ve Siyonist yahudilere açıktan her türlü siyasi, mali, teknik ve silah desteği yapmaktadır.

GENETİĞİ İLE OYNANMIŞ TOPLUMLAR

Tedbir alınmadığı takdirde Müslüman toplumlar hızla kimliksizleştirilen, kendi değerlerine, kültürüne, tarihine yabancılaştırılan; genetiği ile oynanmış, kendine ait her şeye düşman, batıya hayran bir topluma dönüşme yolundadır. Türkiye olarak da, 40 yıldır Batı'nın kapısında bekleyen, Doğu'ya sırtını dönmüş, Batı tarafından da bir türlü kabul edilmeyen bir nesil ve toplum durumundayız. Batı'nın her yaptığı doğru değil, her şeyi de bize uygun değildir. Şüphesiz dünyanın her yerinde olduğu gibi Batı'da da iyi insanlar vardır. Ancak, genel manada Batı yönetimleri, Ortadoğu'yu ve Müslümanları hep köle bir toplum olarak görmek istemiş; bu amaçla da sinema, tv, internet başta olmak üzere her kanaldan toplumu etkilemeye, vaftiz edemese bile Hristiyan gibi yaşamaya yönlendirmiştir.

NE YAPMALI?

Batıya kızmak çare değildir; çare, başımıza gelenlerden ders çıkarıp bunların projelerine ve acımasız oyunlarına karşı taktik geliştirmek, onların hamlelerini boşa çıkarmaktır. Bu projelerin, bu taktiklerin karşısında uyanık ve bilinçli olmak; bunları artık yutmamak ve yutmadığımızı da göstermek; somut olarak da yönetim sistemini güçlendirmek; halkı, özellikle gençleri iyi eğitmek; ekonomik yönden, savunma sanayi yönünden, siyasi yönden, hukuksal yönden güçlü hale gelmek gerekmektedir. Her zaman adaletten ve insani

değerlerden yana olmuş, İslam inancı ile yoğrulmuş milletimizin vatanına, canına, şerefine, milli ve manevi tüm değerlerine düşman olan her türlü unsura ve zalimlere karşı güçlü ve hazırlıklı olması şarttır. Düşmana karşı hazırlıklı olmak Müslümanlara Allah'ın emridir ve bu farzdır. Biz sistemimizi ne kadar güçlendirirsek, bize yönelik oyunlar mümkün olduğunca etkisiz hale getirilecek, faillerin cesareti kırılacak ve korkacaktır. Bunun için toplumsal hassasiyetleri devlet olarak görmeli ve hasarları, zayıf noktaları onarmalıyız. Bu noktada toplumun her kesimine de çok büyük görevler düşmektedir.

Bugün halen Anadolu'yu, Müslüman Türk Milletini ve Ortadoğu'yu karıştırmak, etkisiz ve yönetilemez hale getirmek, sömürmek ve nihayetinde işgal etmek için her türlü oyun sahnedir. Ortadoğu toplumları topyekün yok olmamak için topyekün mücadele etmek zorundadır. Bunun için de güçlü bir iradeye, birliğe, cesarete, bir kıvılcım ve güçlü bir harekete ihtiyaç vardır.

En önemli hususlardan biri de, milli ve manevi değerlerimize yönelik yalan-yanlış haber, saldırı ve itibarsızlaştırma hareketlerine irdilemeden, araştırmadan hemen inanan bir toplumsal ve psikolojik yapımızın olmasıdır. Bu yönümüzü bilenler bunu çok iyi kullanmaktadırlar. Yakın tarihte Türkiye'de yaşanan Müslüm Gündüz ve Fadime Şahin olayı çarpıcı örneklerden biridir. Toplumun çoğu o dönemde bunların gerçek Müslüman olduğuna inanmıştır. Anadolu'da "her gördüğün sakallıyı dede sanma" diye bir tabir vardır. Bu sebeple her söylenene hemen kanmamalı, her gördüğümüze hemen inanmamalıyız. Söylenenin, duyduğumuzun, gördüğümüzün gerçeği yansıtmayabileceğini; bunun bir algı operasyonu, toplum mühendisliği olabileceğini asla unutmamalıyız. Esasen birbirinin aynısı aşağıdaki iki resim, bakış açısına göre birbirinden çok farklı tespitleri ve sonuçları içermekte; olaylara, söylenene ve söyleyenlere bir de tersinden bakmamız gerektiğini hatırlatmaktadır.

Bu hususlar eğitim içeriklerin de anlatılmalı; tv ve yazılı basında işlenmeli; konu ile ilgili daha çok sinema filmi ve tv dizileri yapılmalı; bilimsel toplantılar düzenlenmeli; yüksek lisans ve doktora çalışmaları yapılmalı; ciddi çalışmalar olmakla birlikte kitap ve süreli yayınların sayısı artırılmalı; sivil toplum kuruluşları bu konularda çalışma yapmalı; kanaat önderleri bu konuda bilinçlendirilmeli; üst düzey kamu görevlilerine, eğitimcilere, belediye başkanlarına, muhtarlara ve din görevlilerine bu konuda bilimsel bilgi destekli eğitim verilmeli; Bakanlıklar personel yetiştirme eğitimlerinde ve hizmet içi eğitimlerinde bu konuları işlemelidir.

Müslüman toplumlar istismar edilmişliğe, aldatılmışlığa, alay edilmişliğe ve mağduriyetlere artık müsaade etmemelidir. Bunun için de artık başkalarına benzemeyi bırakıp kendileri olmaya; ortak değerlerine ve inançlarına sahip çıkıp bunların gereklerini yerine getirmeye; olumsuzluklar karşısında başkalarına kızmayı bırakıp kendi hatalarını ve noksanlıklarını sorgulamaya; ekonomi ve güvenlik konuları başta olmak üzere her alanda aralarındaki işbirliklerini artırmaya; sorunlarını evrensel insani değerlerden asla uzaklaşmadan, istişare ederek ve hukuk sınırları içerisinde çözmeye azami ve ciddi gayret göstermelidirler. Ancak bu şekilde huzurlu, istikrarlı ve onurlu bir şekilde tarihi yolculuklarına devam edebileceklerdir.

